

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԿՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Ստորագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և ասոյ օրերէն).

Ցայտարարութիւնը ընդունվում է ամէն լիցուով.

Ցայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տէլէֆոն № 253.

Աննա Լ. զարեան իր գաւազնիքով և կոշիկներով Սրբիան ծանուցանում
են, որ առաջին սիրելի դստեր, իսկ երկրորդը՝ Երեմիայի հո-
թերով դաստիարակող աշակերտուհի.

Ս Ի Ր Ա Ն Ո Յ Շ Լ Ա Ձ Ա Ր Ե Ա Ն Ի

վաղահաս մանկան քառասունը օրը, կիրակի, Նոյեմբերի 21-ին, Մոզմուս. Գէորգ Ե.
կեղեցում տեղի կունենան պատարագ և պատարագից յետոյ հոգեհանգիստ: Պատարա-
գի սկիզբը առաւօտեան ժամի 10-ին:

Երկար և ծանր հիւանդութիւնից յետոյ Նոյեմբերի 19-ին, ուրբաթ, ժամի 5-ին
երեկոյեան վախճանվեց:

ԵՂԻՍԱԲԷԹ ԼԱՁԱՐԵԱՆ ՇԱՀՆԱՁԱՐԵԱՆ

(Յարութիւն վարժապետի կինը).

որի մասին յայտնում են իր հարսը՝ Նատալիա Ստեփանեան և թոռները՝ Սիմէոն,
Սօֆիա և Նունէ Գրիգորեան Շահնազարեանները: Ամբողջ լինելու է շարաթ երեկո-
յեան ժամի 6-ին, իսկ յուղարկաւորութիւնը կիրակի, Նոյեմբերի 21-ին, առաւօտեան
ժամի 10-ին ընակարանից (Եկարարի հրապարակ, տուն Արզումանեանի) Զիզրաշէնի
եկեղեցին. թաղումը՝ Սոջիկանքում:

ԲՈՎԱՆԴԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Բաղաբաղան տեսութիւն. ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԻ
ԹԻՒՆ. Մի քանի առաջարկներ. Տեղը թա-
փուր չը թողնէ. Նամակ Ստորագրութեան.
Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պա-
տերազմի շուրջը. ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱ-
ՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նամակ
Պարսկաստանից.

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Պետական նոր ծրագրերի մէջ, որոնք
հրապարակ են գալիս Եւրոպայի քաղա-
քային մասնաւոր մէջ, նկատելի է մի ե-
րևոյթ, որ ամեն տեղ աւելացվում են
զինւորական ծախքերը: Ուշադրութեան
արժանի է այն հանգամանքը, որ այդ
ծրագրերի մէջ նշանաւոր տեղ են բնո-
ւում ծովային ու ծովային ընդարձակման
հոգսերը: Անգլիան, իբրեւ հին ծովային
պետութիւն, իր նոր ծրագրերով չէ
զարմացնում ոչ ոք: Բայց անա Ամերի-
կայի Միացեալ-Նահանգները կառավարու-
թիւնը յայտնում է, որ նա գիտաւարու-
թիւն ունի ստեղծել այնպիսի առաջնա-
կարգ նաւատորմ, որ կարողանայ գերիշ-
խող լինել: Գերմանիան առաջիկայ 1905
թուականի ծովային ծախքերի համար նը-
շանակել է 70 միլիոն մարկ, որոնցով
պէտք է շինվեն զինւորական նաւեր,

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Թաւրիզ, Նոյեմբերի 11-ին
Արտաքին երևոյթով թաւրիզաբան հայերը
շատ հարուստ են իրանց ունեցած քաղա-
տեսական ազգային հաստատութիւններով: Թա-
ւրիզի գուրս և թաւրիզի կենսին անձանթ
հայ ընթերցողը, եթէ երբեք կարդացել է
Թաւրիզի գրադարան-ընթերցարանները, մի
շարք ընկերութիւնների, դպրոցների և եկե-
ղեցիների մասին, պիտի կարծէ, որ իսկապէս
Թաւրիզի հայերը շատ բախտաւոր են ուրիշ
շատ-շատ գաւառական քաղաքներում ապրող
հայերից... բայց դժբախտաբար իշականու-
թիւնը այլ է: Արտաքին գեղեցիկ և փայլուն
կեղեկ տակ ծածկված է տխուր ճշմարտու-
թիւնը...

Թաւրիզում ունենք երեք գրադարան-ըն-
թերցարաններ: Առաջինը, որ գտնվում է
Ղալա-Թաղում, հին է, շատ հին, ինչպէս և
զբերը և տեսուչը և գրադարանագետը:
Այդ հաստատութիւնը 5—10 տարի առաջ
ունեցել է մի քանի հոգուց վարչութիւն,

բացի այդ՝ 1/2 միլիոն մարկ նորից խն-
դում է ստորջրեայ նաւակներ պատ-
րաստելու համար: Ֆրանսիան արդէն բա-
ւական մեծացրել է իր ծովային ուժը և
կանգ չէ առնում նոր ծախքերի տույժ
ապահովելու իրան ծովային յարձակում-
ներից: Միւս պետութիւններն էլ հետե-
ւում են առաջիններին և նոյն իսկ թիւը
քիսն և Յունաստանը պատուէրներ են
տուել նաւաշինարաններին:

Սաղաղութեան կոնֆերանսի նոր
նիստ գումարելու առաջարկը, որ արել
էր Ռուզվելտ, իրականութիւն կը ստա-
նայ ըստ երևոյթի փոքր ինչ ուշ: Պատ-
ճառն այն է, որ Ռուսաստանը ներկա-
յում չափազանց զբաղված է պատերազ-
մական հոգսերով և աւելի յարմար է դա-
նում մի որոշ ժամանակ յետաձգել: Իսկ
եթէ Ռուսաստանի նման առաջնախորդ
մի պետութիւն չը մասնակցէ կոնֆերան-
սիային, դա կարող է պատճառ լինել, որ
և միւս պետութիւններից մի քանիսն էլ
չը մասնակցեն: Այդ հանգամանքը աչքի
առաջ ունենալով, Ռուզվելտ այն կարծիքն
յայտնեց, թէ պէտք է սպասել մի քանի
ժամանակ, մինչև որ Հեռաւոր Արեւելքում
ծաղած պատերազմը մօտենայ իր վախ-
ճանին:

Հեռագրիները և լրագրական տեղեկու-
թիւնները ցոյց են տալիս, որ Մակեդո-

բայց յետոյ բոլորն էլ հրաժարվել են, մնացել
է միայն տեսուչը, որը բոլորովին աւե-
լորդ է համարել ընդհանուր ժողով հրա-
ւերել և նոր ընտրութիւն կայացնել: Իսկ
հասարակութիւնը, ընթերցարանի անդամները,
ինչպէս և միշտ, թոյլ են—անտարբեր... Ղա-
լա-Թաղի գրադարան-ընթերցարանը, իր գո-
յութեամբ ոչ մի կերպ օգտակար չէ հասարա-
կութեան: Գրքերը հաւաքել են ինչ որ խըր-
ճիթի մէջ, որ գտնվում է «Արամիան» դպրո-
ցում՝ ընթերցարանը, որ բաց է շաբաթական
մի քանի օր, շաբաթական է: Բաց եղած օրերը
տեղաւորում են նոյն դպրոցի ուսուցչանոցում
և յետոյ էլ ի հաւաքում: Երկրորդն է Լիւաւա-
թաղի «Խ. Արովան» գրադարան-ընթերցա-
րանը. սա ունի բաւական թւով նոր հրատա-
րակութիւններ: Այստեղ լինում է ամեն
տարի նոր վարչական ընտրութիւն: Սա էլ
ուղեւորվում է «Հայկազեան» դպրոցի սենեակ-
ներում: Այս տարի Լիւաւայի վերջին դասա-
րանների փակ մնալու պատճառով երկու մեծ
սենեակներ մնացել են գրադարան-ընթերցա-
րանի վարչութեան տրամադրութեան տակ:
Այս վարչութիւնը նոր ընտրված ժամանակ
կենդանութեան նշաններ ցոյց տուեց. նախ
կարգին դասաւորեց բոլոր զբերը, առանձին
ուշադրութիւն դարձրին ընթերցարանի կա-
նոնադրութեանը, որի շնորհիւ մեծ թւով ըն-

նիայում և յատկապէս Սալոնիկի շրջա-
նում բոլարներին և յոյների յարաբերու-
թիւնները շատ սուր ընաւորութիւն են
ստացել: Յոյները մի քանի տեղ խմբեր
են կազմել և յարձակվել բոլարներին վրա:
Մի գիւղում բոլարները յարձակվել են
յունական մի վարժուհու վրա և նրան կտոր-
կտոր արել: Միւս կողմից արանացիները
զօգոհ են, որ բոլարները և յոյները
զլուխ են բարձրացրել և այլ ևս չեն ու-
ղում ենթարկվել արանացիների ազդեցու-
թեան: Մի խօսքով բալկանեան թերա-
կողին չէ հանգստանում և յուզմունքները
նորանոր ձևերով շատում են այդ երկրի
ազգայնականութեան ոյժերը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ՔԱՆԻ ԱՌԱՋԱՐԿՆԵՐ

Թատրոնի էական նպատակը, հանդիսանու-
ներին մի քանի գուրբի կամ տխուր ժամը
անցկացնել տալ չէ: Այլ ժպիտի կամ արցուն-
քի տակ ներկայացնել կենսանք իր բարի ու
չարով, իր մեծութեամբ, իր բնորոշ արտա-
յայտութիւններով: Եւ իր այլ և այլ ձևերի մէջ
իրականութիւնը վերաբաղեցնելով բնի վրա,
մղել հանդիսականներին ձգտելու դէպի կատա-
րեալ ու ներդաշնակ կենսանք:

Անա ինչու համար թատրոնը նկատվում է
իրեւ մէկը քաղաքակրթութեան գլխաւոր գոր-
ծոններից և նրան համեմատել են շատ յաճախ
գալոցի հետ:

Ինչպէս դպրոցը, նոյնպէս և թատրոնը, ան-
կարող է յաճախ ապրելու իր սեփական հա-
սոյթով: Նա անկարող է իր գոյութիւնը պահ-
պանելու առանց հասարակական օժանդակու-
թեան: Այո, թատրոնը կարող է իր մուտքով
ապրել, բայց յաճախ այդ դէպքում երբ նա
կը դառնանէ իր իսկական կոչումին, երբ նա
կը դառնայ մի զբօսավայր, մի ցերեկ: Տուէք
ժողովուրդին միօրորամանք, անբովանդակ,
բայց հետաքրքրաշարժ պիէսներ, ու բաց չէք
ունենայ, ընդհակառակը: Մինչդեռ Ֆրանսիա-
յում Opéra-ն, Théâtre Français-ն, Odéon-ը
ապրում են կառավարական նպատակներով,
կան մի շարք թատրոններ, որոնք անպիսի
շահեր են իրականացնում շնորհիւ անիմաստ,
բայց հետաքրքրաշարժ թատերախաղերի:

Ճիշդ է, Ֆրանսիայում կայ մանաւանդ
մի թատրոն՝ Théâtre Antoine, որ ա-
ռանց կառավարական նպատակ, միշտ
բարձր պահելով մաքուր թատրոնի գրօշակը
կարողանում է գոյութիւն պահպանել, բար-

թեցողներ էին հաւաքում երկու թաղի հա-
տարակութիւնից էլ: Բայց դժբաղդաբար այս
վարչութեան էլ ողորդութիւնն անցաւ և ա-
մեն բան մնաց երեսի վրա...

Առհասարակ այս երկու ընթերցարաններից
և ոչ մէկում հնարաւոր չէ ոչ մի լուրջ մար-
դու նստել կարգաւ և օգտվել: Կայ և մի եր-
րորդ գրադարան-ընթերցարան. դա էլ մեր
«Թաւրիզի Հայկազեան» Բարեգործական Միա-
ցեալ» ընկերութեանն է, որը բաց է
մասնաւորապէս իրական սեռի համար: Թէ
միջան իրականութեան է ծառայում այդ հաստա-
տութիւնը ինչքին հասկանալի է... Հետաքրքիր
էր գիտնալ, այս երկու տարվայ ընթացքում,
որ բացված է այդ ընթերցարանը, քանի էին
յաճախորդը են ունեցել և միջան են օգտվել...

Սեղ համար տարօրինակ է ու զարմանալի, թէ
ինչու կանանց ընկերութիւնը, որ կազմված
է Թաւրիզի իրական սեռի համեմատաբար լաւ
ներկայացուցիչներից, պատճառ է դառնում
անուղղակի կերպով ամբապնդելու առանց այդ
էլ բաւական ամուր տիրած հարեմականու-
թիւնը:

Մեր կարծիքով, անհրաժեշտ է, որ այդ երեք
գրադարան-ընթերցարանները միացնեն, ու-
րով միացած կը լինէին և շատ ծախսեր և ա-
ւելորդները դուրս արված. օրինակ փոխանակ
երեք գրադարանագետի, կունենայինք մէկը,

գաւաճել, բայց նա գտնվում է այնպիսի պայ-
մաններ մէջ, որ մենք անկարող ենք լրաց-
նելու: Անտուանի թատրոնի գլխաւոր համարը
կազմում են նախ ինքնուրոյն թատերախա-
ղերը: Բայց Անտուանի հիմնադրութեան ա-
յլուրթեան գաղտնիքը ինքնուրոյն գործերի
ներկայացման մէջ չէ միայն: Այլ նրանում,
որ նա խնջութիւնն ունեցաւ քաջաբերութե-
անը, որով, առաջագէտ, խիզախ գաղափարների
տէր երկտասարդ թատերագիրներին, որոնք
չէին կարողանում մուտք գործել պաշտօնա-
կան բնմբը: Կարելի է ասել, որ գլխաւորա-
բար նրա շնորհիւ ծաղկեց ֆրանսիական թա-
տերագիրների այն նոր դպրոցը, որի փայլուն
ներկայացուցիչներից մէկն է Էսթէն Բրիէսոն,
կարմիր պատմական, Մոմարենի, Բլանկոսի
հեղինակը—և որը հետաւորով ֆրանսիական
թատրոնի հին աւանդութիւններից, աշխա-
տում է թատրոնին տալ աւելի ներգործական
ընաւորութիւն, բնմբ դարձնել որոշ գաղա-
փարների, ձգտումների արտացոլացման կենտ-
րոն: Անտուանի է դարձեալ, որ սկանդինաւեան
և գերմանական հոյակապ թատերագիրները,
Իբսենը, Բիւրնիսոնը, Հաուպտմանն ու Զու-
գենբանը ծանօթացրեց ֆրանսիական հասա-
րակութեան և ստեղծեց ֆրանսիացի ինտե-
լիգենտ, հասկացող տարրերից մի այնպիսի
շրջան, որը հեղափոխեց ամուսն է և երբեք չի
բաժանվել Անտուանի թատրոնից:

Մեր բնմբ ի հարկէ անկարող է իրականաց-
նելու: Անտուանի ձեռնարկութեան առաւելու-
թիւնները: Նախ մենք չունենք թատերական
հարուստ օգտակարութիւն, մեր մէջ թատերա-
գիրները սով կայ և այդ շատ հասկանալի է,
որովհետեւ ինչպէս հայ գրողներն ու բանաս-
տեղծը, թատերագիրը չէ կարողանում ապրել
իր ճակատի բերքով, և նուրիվի ամբողջա-
պէս իր ապաւելելին: Թատրոնի պահանջը մեր
անպատրաստ հասարակութեան համար լինե-
լով մի աւելորդ շքեղութիւն, հայ բնմբն չէ
աշխույժում գրաւել դէպի իրան յաճախորդների
այնքան մեծ թիւ, որով կարելի լինէր առանց
փաստ առաջ տանել գործը: Եւ որովհետեւ
մենք չենք զիջել երբեք, որ մեր թատրոնը
չիզվէ իր բուն նպատակից, դառնար մի շա-
հադիտական ձեռնարկ, հետեւաբար, պարզ է
թէ պէտք է ունենայինք դէֆիցիտ:

Ինչպէս մեր ընթերցողները գիտեն, այժմ
շնորհիւ պ. պ. Մանթաշեանի և Ալիբեկեանի,
հայ թատրոնից հեռացաւ, գոնէ երեք տարվայ
համար, դէֆիցիտով մտալ ուրուականը: Ու-
րեմն և այժմ, աւելի քան երեք, անը իրա-
ւունք ունենք խառապահանջ լինելու թատե-
րական վարչութեան վերաբերմամբ: Մենք կը

բայց շնորհով, որը և կը հասկանալ իր
պարտականութիւնը: Փոխանակ երեք տեղ
վառելու, թէ փայտ, թէ նաւթ և այլն, այդ
բոլորը կը լինէր մէկ տեղ. և վերջապէս ինչ
ծիծաղելի բան է 700—800 տուն համարված
մարդկանց համար, որոնցից մի քանիսն է
միայն ընթերցող և այդ թիւի համար պահել
երեք տեղ գրադարան-ընթերցարաններ, անիլ
խոշոր ծախսեր, բայց բոլորն էլ իրար և ա-
նօգուտ:

Պէտք է, որ այդ գրադարանները միացնել
և բանալ կենտրոնում մի կանոնաւոր տեղ,
լաւ ուշադրութիւն դարձնել, որ հասարակու-
թեան օգտակար լինի: Անա մի գործ, որի
միութիւնը կարող է իսկապէս նպատակին
հասնել:

Վերջենք Թաւրիզի երկթաղի դպրոցները:
800 տուն համարված հայեր ստիպված են
հաղել մի վերստ տարածութեան վրա պահում
են երկու տղայոց և երկու օրերգաց ուսու-
նարան հաւասար բարձրութեան վրա: Օ-
րերգիները համար, խօսք չունենք, իբրեւ Պարս-
կաստանում տգէտ ամբոխի մէջ ապրողների,
պէտք է, որ այդպէս լինի, բայց տղայոց հա-
մար միանգամայն աւելորդ է: Երկու, հինգ
կամ վեցըստան դպրոց պահելը Թաւրիզիցի-
ները համար ոչ միայն դժուար է, այլ և ան-
նպատակ: Ինչու:

պահանջները, որ վարչութիւնը՝ ազատութեամբ չի տեսնում ներկայիս տանջող հոգեւոր, մեր ներկայացուցիչները գործը կազմակերպել եւսանդով, ցանկալի կանոնադրութեամբ: Իսկապէս, զրա շնորհիւ է, որ մենք պիտի կարողանանք թափանցիկ սիրելի մեր հասարակութեանը: Երբ մենք կունենանք կարգին խումբ, կարգին խաղացուցակ, պատճառ չը կայ կարծելու, որ մեր ժողովուրդը նախընտրէ դիմել հոգեկան դուարութեան օտար ու տարբեր տեղերը, հաստատութիւնները:

Այս պատճառով էլ վարչութիւնը պէտք է պայմանաւորուի մեր բնակիչ քաղաքի ու ժողովրդի հետ, որոնք անհրաժեշտ են մի գրաստութեան կանոնադրութեանը: Իսկապէս, վարչութիւնը պէտք է լուրջ ուշադրութիւն դարձնէ նոյնպէս բնակչութեանը վրա: Պէտք է տալ, իհարկէ, արդէն խաղացված ու փորձված պիւնտերը, բայց պէտք է տալ մասնաւոր նորերը: Ինչ ասել կուզէ, որ իմաստաւոր, արժանիք ունեցող նորերը: Դրա համար, վարչութիւնը պարտաւոր է հետեւելու եւրոպայի թատերական շարժումին: Մենք խորհուրդ կը տալինք գոնէ հետեւի Revue d'art dramatique-ի և le Theatre-ի, որոնք պարտաւոր են համաշխարհային թատերական գրականութեան արձագանքները և որոնք շատ մեծ գործերի դուռն են բանայ: Իսկ եթէ վարչութիւնը ժամանակ կունենայ այդ անհրաժեշտ աշխատութեան յօվելու, թող հրաւիրէ մի քանի ֆինանսա փնտրի իրան օժանդակելու համար: Եւրոպայի կարեւոր է պիւնտերի ընտրութիւնը յետոյ, նրանց յանձնել կարող թարգմանիչները, յայտարարները, որոնք հաւասարապէս հմուտ են երկու լեզուներին:

Տ. Չաւէն

ՏԵՂԵԿԱԿԱՆ ԶԵՆՈՒԹՅՈՒՆ ԶԸ ԹՈՂՆԵՒՔ (Նամակ Հարցութեց)

Չիբրայիլու գաւառի Հարցութ գիւղում, ինչպէս անցեալ անգամ հարցովս էր «Մշակութ», վարդու է ինչ գոյութիւն ունէր մի գաւառական բուժարան (применный покой):

Մակայն այժմ այդ մի և նոյն բուժարանը նոյնքան ամառի մէկից նահանգապետի հրամանով տեղափոխուած է Կարաբուլախ: Չը նայինով, որ չըլլակայ գիւղացիները խնդրեցով դիմել էին նահանգապետին՝ չը տեղափոխել բուժարանը, բայց մերժուում են ստացել:

Թէեւ այդ բուժարանը Կարաբուլախում նոյնպէս կանգնած կը լինի իր կոչման բարձրութեան վրա, օգնութիւն հասցնելով տափարակ տեղերում ապրող աղքատներին, բայց ինչպէս խնդրեցներում և կիրճերում ցրված գիւղերը տեղափոխութեանը, մասնաւոր հայ աղքատներին, գրեթէ միանգամայն զրկվում է այդ օգնութիւնից: Այժմ նա բժշկական ուրիշ տեղ չունի դիմելու, բայց եթէ Շուշին կամ Կարաբուլախը, որոնցից՝ առաջինը 60—70 վերստ հեռավորութեան վրա է գտնվում, ինչ երկրորդը 25—30 դուցէ գետ երկուսը:

Վարդուպից սկսած՝ բուժարանը արդէն դադարեցնում է իր ընդունելութիւնները: Այդ օրինակից՝ նա մի նոր շրջանում կը սկսի իր գործունէութիւնը և մեր խելով ու կրակ ժողովրդին:

Ողտնի երկու այդպիսի ուսումնարանները գտնուելով մեր ստիպման ենք լինում պահել երկու տեսակ, երկ երկու ուսուցիչներ նոյն առարկաների համար, երկու տեղ համասար ծագում են լինում վարդուպիցիներին, որոնք մասնաւոր մեծ գործերի համար: Եւ այդ է պատճառը, որ իւրաքանչիւր թաղը մտնելով է լինում զատ-զատ հրաւիրած ուսուցիչներին, զմարդ ոչ բաւարար առճիւղ և անհրաժեշտ փոփոխութիւններ է մտնում ուսուցչական կազմի մէջ: Այդպիսով դպրոցները փնտրում են, թէ ներթափանց և թէ քաղաքական «Երկրային» անելով կրկնակի ծախսեր, քաղաքային նախ ուսուցիչներին փոփոխելով մի անգամ էլ փնտրում սաները և մէկ էլ, որ այդ չնչին հոգեկան հնարաւոր չէ լինում հրաւիրելու Ժամանակը ուսուցիչներ, այլ վարձվում են հենց առաջին պատահողները:

Անկախից ներկայ խնդրի մէջ կան բանի բան: Եւ արժանաւոր ուսուցիչներ, բայց ինչ խոսքով, որ քանք անպայման գաղափարական մարդիկ են, որոնք այս տարի կը լինեն մի այլ տարի:

Այժմ նա պայմանաւորում անկարելի է թաւրդում 5000 ռուբլով ապրել և ճանապարհի ծախսը: Եւ անհնար է թէ ի հարկէ մարդասիրտ մարդիկ ուղենայ...

Արդ կարծիքով շատ նպատակաւոր է կը լինէր, եթէ երկու թաղերի բանիմաց մարդիկ

դիմուրդը նորից մատնված կը մնայ անգութ դաւաճանքի և բարձրանքի ձեռքը:

Որպէս զի այդ աշխատ չը լինի, որպէս զի կանոնադրութեան հարկը ընտելացած ժողովուրդը նորից չընկնի իր օրգանիքով ծառայող հրէշների ձեռքը, անհրաժեշտ է նախօրոք խելը խելքի տալ, համաձայնութիւն կայացնել մերձակայ գիւղացիներին հետ և մի նոր բժշկ հրաւիրել անգութ միջոցներով:

Այն հասարակութիւնը, որ մի քանի տասնակի հարկաւոր է տալիս ուսումնարաններ կառուցանելու և նրանց գոյութիւնը պահպանելու համար, այն հասարակութիւնը, որ տասնակիներու ու գրագիրներ է պահում, ճանապարհներ չընտել իր միջոցներով, հաստատ համոզված ենք, որ իր առողջութիւնը ապահովելու համար, աւելի ուրախութեամբ կը տալ: Մենք, որ երկու տարիներ ապրել ենք այդ ժողովրդի մէջ, ճանաչում ենք նրա կարելիներն ու պահանջները, կարծում ենք, որ ոչ ոք դեմ չի լինի այդ բանին, ժամանակը երբ խելքով մարդու առողջութեան է վերաբերում:

Միայն հարկաւոր են մարդիկ՝ մարդիկ, որոնք իրանց վրա ընդունել են այդ հարցին վերջնական լուծում տալու խնդիրը և այժմ վանից իսկ բանակցութիւնների մէջ մտնելն ընկալաւ եթէ ոչ բոլոր, գոնէ Հարցութի հասարակութեան պատկանող գիւղացիներին հետ և նոր բժշկ հրաւիրելու պայմանները որոշելն:

Հարցութում նոյնպէս և դրա հարեան միւս գիւղերում, շատ կան այնպիսի մարդիկ, որոնք որոշ կրթութեան և գաղափարութեան տէր են և հետեւապէս մեծ ազդեցութիւն ունեն հասարակ ժողովրդի վրա: Նրանք իրանց բարեկամական խորհուրդներով և համոզեցուցիչ միջոցներով անպայման կարող կը լինեն հեշտութեամբ համոզելու իրանց ընկալիչներին մարդկանց և այդպիսով որոշ եղանակներով:

Իժմարը հենց առաջին քայլն է: Եթէ մէկը ասալորդ եկաւ և սկսեց իր բանակցութիւնները, նրան կը հետեւեն և մէկը, և միւսը, և բոլորը:

Իհարկէ ձեռք բերելու ժամին միանգամայն աւելորդ է մտածելն անգամ. տեղական գիւղացիները շատը ունի իր գեղատունը, որտեղ վաճառվում են անի տեսակի և բաւական թիւով ձաւրներ: Այնպէս որ այդ կողմից բժշկվող հասարակութիւնը համարձակ կարող է իրան ապահով զգալ: Մենք է միայն ընդժիշկ ունեւարու խնդիրը: Իսկ դա այնքան էլ մեծ բան չէ տասնակի բարձրագույն գիւղերի համար: Սեփական բժշկ պահելու համար, որքան էլ շատ ծախք դուրս գայ, մեր հաշուով շատ-շատ 1500 կամ 2000 ռուբլով զէպը 2000 ռ. աւել չի դուրս գայ: Իսկ այդպիսի մի չընչին գումար, կրկնում ենք, շատ հեշտութեամբ կը տալ մեր ժողովուրդը:

Բանի դեռ ոչ չէ, քանի դեռ հասարակութիւնը տրամադիր է այդ անելու, օգտվելու ուրիշ առիթից և երկաթը, ինչպէս ժողովրդական առածն է ասում, տաք-տաք ծեծենք ու առաջվայ բժշկի տեղը թափուր չը թողնենք... Այդ է պահանջում մեզանից մեր թըշ:

Խորհրդակցելին և համաձայնութեան գային և ուսումնարաններից մէկը պահելն լոկ երկու անգամ ծախքով, իսկ միւսը վիցապահան: Մէկ թաղի երկուստեք աւարտողը կը շարունակէր սովորել միւս թաղի դպրոցում: Անկախից, կանխօրէն յարմարեցնած կը լինեն երկու դպրոցների ծրագրերը: Դպրոցները կունենան մի վարչութիւն և մի ընդհանուր տեսուչ: Այդպիսով կը ճառարված կը լինէր դպրոցներից մէկի չորս դասարանի ծախսերը և վարչութիւնը համարաւորութիւն կունենար վիցապահան դպրոցի համար հրաւիրել 800 կամ 1000 ռուբլով արժանաւոր համալսարանականներ:

Ասում են, որ կենտրոնական դպրոցի շէնքի արժէքը 29,500 ռ. վճարված է, իսկ նմացած 6500 ռուբլին էլ արդէն բարեկարգութեան հոգացվել է: Եթէ ճիշդ է և այդ բոլորը ենթադրութիւններ կամ երեւակայութիւններ չեն, շատ ուրախալի է և անշուշտ շնորհակալութեան արժանի հայր Նիկիշին, որի եռանդուն ջանքերով է գտնուել այդ գործը, բայց և յամենայն դէպս չը պէտք է ոգևորվել միմեային շէնքի գոյութեանը միջոցներով և ձեռնարկել կենտրոնական դպրոցի բացմանը: Ինչպէս ուրիշ շատ անգամներ գրվել է, աւելորդ չենք համարում նորից կրկնելու, որ թաւրդում առաջվա կենտրոնական դպրոց ունենալը ցմար է...

Վառ երեւակայութեան ենթադրութիւն է մի-

ւտ գիւղացու անախաճնիքի վիճակը, այդպէս է մտածում և ուր գիւղացիների գիտը ի շատ բանիմաց մասը...

Այո, տեղը թափուր չը թողնենք... Այ. Բաղդասարեան

ՆԱՄԱԿ ԵՄԲԱՐՈՒԹԵԱՆ

Մօսկվա, 20 հոկտեմբերի
«Երեւոյ» կողմից 1904 թ. Օրացոյցը կազմող Կարապետ Արիւնեան իր Օրացոյցի «Յաւելութեամբ» կողմից բաժինը լցրել է իմ 1889, 92 93 և 94 թ. օրացոյցների նիւթերով, առանց, սակայն, մատնացոյց անելու, թէ որտեղից է առել այդ նիւթերը, որոնք բոլորում են մօտ 80 երես, այսինքն՝ նրա Օրացոյցի մօտ 1/3 ը: Այդ նիւթերն են՝ 1) Դատաստանական, որ ինքն անուանել է Օրենսգիտական, 2) Բարոյական մարքեր, 3) Չորս թուով պիտանի գիտելիքներ, 4) Արեւելութեան փաստագրութիւնը և 5) Ժամանակագրութիւն:

Հրապարակ հանելով Կ. Արիւնեանի այդպիսի արարքը, և, դեմ չը լինելով, որ նա և իր պէսները օգտվեն իմ աշխատութիւններից, ես միայն պահանջում եմ, որ այդ վերջիններից արված արտադրութիւնները ցոյց տան աղբիւրները, ինչքան էլ այդ հանգամանքը պակասեցնի իրանց աշխատութեան արժէքը:

Է. Բ. Ն.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԻՐՈՐ

«Մշակի» ներկայ համարը բաղկացած է 1 1/2 թիւերից յայտարարութիւնների շատութեան պատճառով:

Անցեալ օրը, վերցնելով մայրաքաղաքի լըրագիրներից, մենք հարգել էինք, որ Պետերբուրգի իրաւաբանական ընկերութեան մէջ մի գրեցատուութիւն պէտք է լինի «ժամուկ» մասին երաժշտութեան փոփոխութեան անհրաժեշտութեան» մասին: «Բ. Ն.»-ն հարցրում է, որ այդ գրեցատուութիւնը չը կայացաւ ահագին քանակութեամբ հասարակութիւն հաւաքվելու պատճառով: Այդ գիւղացումը յետագայից հետեւել ժողովին, որը պէտք է կայանայ որ և է աւելի ընդարձակ դահլիճում: Չը մտածանք, որ գրեցատուութիւնն սկսելու են ուսական իրաւաբանութեան մէջ հոշակ վայելող երեք անձեր՝ Աւետիսի, Հասէն և Սիւնիլիով:

Աւետիս, նոյնքանի 19-ին թիւիսի արեւելական թատրոնում նեմկայացվեց առաջին անգամ մի նոր օպերա «Ալէկ» անունով: Հեղինակն է Բախմանիով, նիւթը վերցրած է Պուշկինի յայտնի գրեցածից: Նոր օպերայի երաժշտութիւնը հետաքրքրական է և գեղեցիկ: Դիւնուներ կենտրոն վերցրած եղանակների աղբիւրութեան առկայի հետեւնակը կարողացել է եւրօպական երաժշտութիւնը գունատել ընտրող գեղարվեստիչ և արտօսելի է նախընտրել: Դիւնուի Չիբրայիլ, նրա հօր և ամուսնու, Ալեկի երգածները մէջ կան ապարդիշ կողմերի: Թեման ինքն ըստ ինքեան չափազանց հաջած և սովորական է. բայց երաժշտութիւնը կը գոհացնէ լսողին:

«Իրաւ»-ն հարցրում է, որ նոյնքանի 2-ին Արիւնեանի քաղաքից ազատված են

այն աղողութիւն սպասել 100 հազարներ պահանջող մի առեւիկ գործից, երբ նա սկսվում է միայն մուրալով... Մուրալով է գնվել շէնքը, ցանկալի չէ, որ մուրալով սկսվի և կենտրոնականի բացումը, որը, հակառակ դէպքում, կան ճանապարհին պիտի մնայ:

Ամենանպատակաւոր մասն է առաջվա այդ շէնքը տալ վարձով, որից կարելի է սպասել ստանալ տարեկան 1500—2000 ռուբլի արդիւնք: Ունեցած դպրոցներին վարկ տրվէր աւելի բարձրացնելու և մտածվէր այդպիսով և որից խնայել միջոցներով պարտատու ապագայ կենտրոնական դպրոցի համար թէ աշակերտներ և թէ մի պատկանելի գումար, որի գոյութեամբ ոգևորվէին և ուրիշները՝ թէ նուրբ խնդրողները:

Ծանալի կը լինէր, որ ապագայ առաջնորդը և թեմական խորհուրդը իր ուշադրութեան արժանացնէր այս խնդիրները, որոնք պարսկահայերի, մասնաւորապէս թաւրդեցիների համար կենսական խնդիրներ են: Եւ թեմական կանոնադրութեան համաձայն, առաջնորդը և թեմական խորհուրդը լրագոր իշխանութիւնն ունեն ուսումնական հարցերում:

Թաւրդի մի շարք ընկերութիւնների հետ գոյութիւն ունի նաև «Դպրոցական բարեգործական» անունով մի այլ ընկերութիւն, որի նպատակն է օգնել դպրոցի չըստը սաներին:

արտորից 26 հոգի քաղաքական արտօսանքներ, իսկ նոյն նահանգի քառասունից ու գիւղերից 54 հոգի: Այդ 80 հոգու մէջ 1-ը հայ է՝ Աւետիս (բանաւոր), իսկ 4-ը վրացիներ: Այդ 80 հոգուն ազատելուց յետոյ Արիւնեանի նահանգում դեռ էլի մնում են 560 հոգի քաղաքական արտօսանքներ:

«Իրաւ» թիւերը հարցրում է. «1903 թ. իր յունիսի 27-ին ներքին գործերի մինիստր Պիլկի կարգադրութեամբ, համաձայն Ուրալի գիւղերական նահանգապետ Մաւրովի կողմից, երբեք հաւատարմատար Լօզաշկինին արգելեց, 3 տարի ժամանակով, մնալ Ուրալի նահանգում: Լօզաշկինը այդ նահանգի դատաւ է, կադակ ծագումով և 10 տարի շարունակ ստանիցաների կողմից ընտրված անձ է եղել: Ներկայ նոյնքանի 2-ին նա իրաւունք է ստացել վերադառնալու իր ծննդեան վայրը:

Մայրաքաղաքի լրագիրները հարցրում են, որ մի ամբողջ շարք խնդիրների ու միջոցութիւնների պատճառով՝ ներքին գործերի մինիստրութիւնը մօտ օրերս դադարվելու է զինստիմուլների ընտրութիւններին մասնակցելու ցնդը: Գաղափարներ, գաւառական ճայնաւորներ թիւը 1864 թ. իր որոշած չափից աւելացնելու և ազմինիստրատայի իրաւունքը գնալովստիմուլներին զանազան պատիժների ենթարկելու՝ սահմանափակելու հարցերով մի քանի գնալովստիմուլների կողմից յարուցված հարցը կանանց թոյլ տալու ընտրութիւններին մասնակցելու՝ ամենին ընտրութեան չէ աւելորդելու:

Օղեսայի դպրոցական շրջանի հոգաբարձուին յայտարարված է լուսաւորութեան մի նիստութեան կողմից հետեւելու մինիստրը բացատարը է վերաբերվել այն խնդիրներին ու միջոցութիւններին, որ յարուցել են հոգեւոր անձերը, որոնք ցանկանում են համալսարաններում ուսանող գրվել և միաժամանակ իրանց վրա պահել հոգեւոր կոչումը:

Տօմսկից հեռագրում են «Բ. ՅԵԱ» լրագրին նոյնքանի 13-ին: «Չայնաւոր. Շիպիցինի առաջարկով Տօմսկի Դուսան նոյնքանի 10-ի նիստում միաձայն որոշեց խնդրել, որ քաղաքային իշխանութիւնների համաուսումնական ժողով գումարվի»:

«Բ. ՅԵԱ» ամսագրի խմբագրութեան անգամ և ուս գրագէտ Վ. Ա. Մեմիստինը, որին Վ. Պիլկի օրով արտօսել էին Վալդայ 3 տարով, արտօսեց ազատվել և վերադառնալու է Պետերբուրգ:

Մեզ խնդրում են բարեբաղնիքի ուշադրութիւնը դարձնել մի անօգնական կնոջ, այդ թաւրդուի Մաւրովի տղային, որը ունի նախընտրելի փոքրահասակ գաւառներ, գտնվում է կարօտութեան մէջ: Այդին ապրում է Հաւաքարի Լուսնաբաղնիկայա. փողոցում, Բուրգանիանցի տանը:

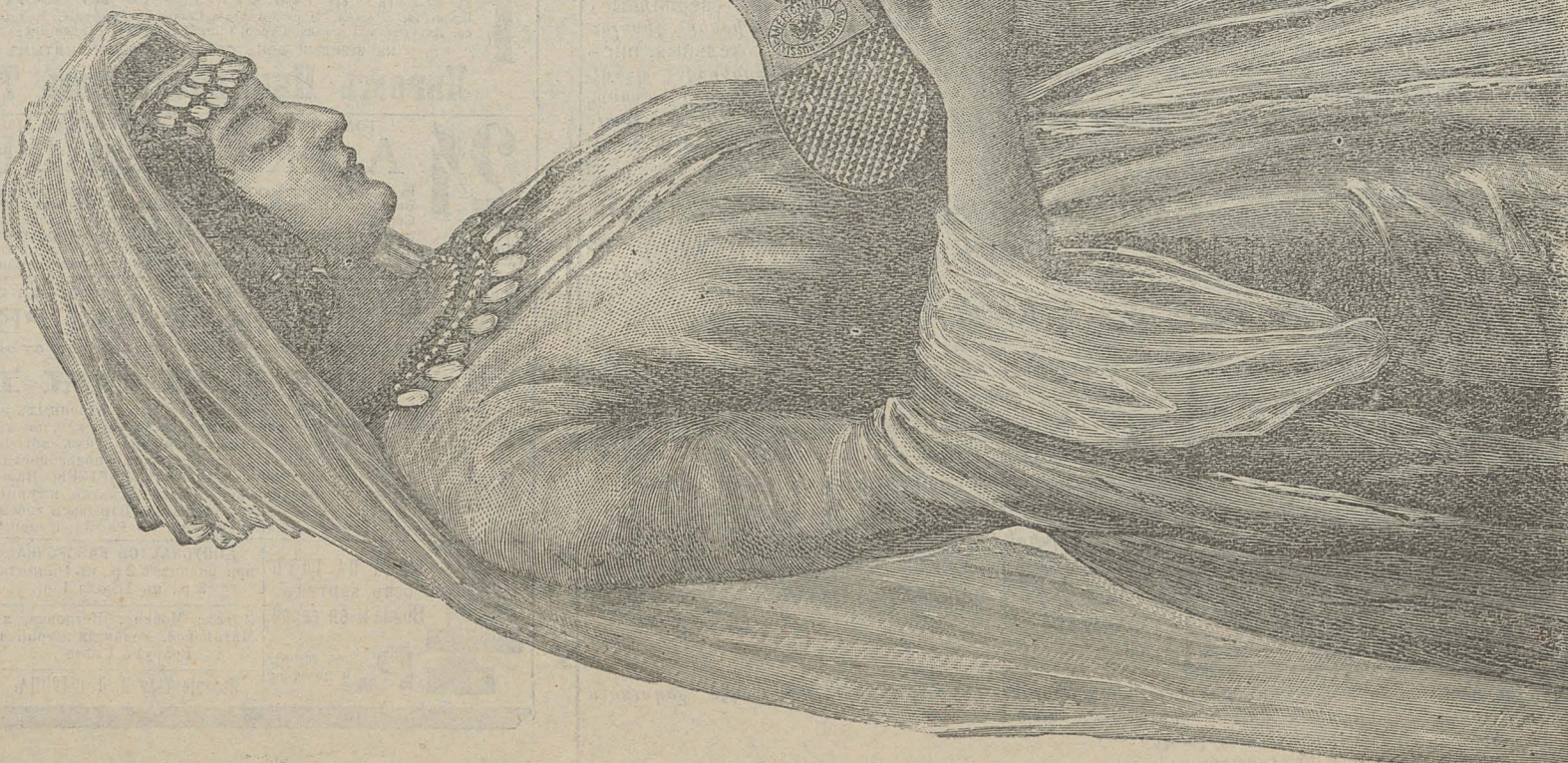
Ընկերութիւնը կազմվել է ընթացաւարտներից: Ինչպէս տեսնում ենք երկթաղի դպրոցները տեղեկագրերից, այդ ընկերութիւնը իր նպատակին ծառայելու է եղել՝ բաժանելով չըստը արջակերտութիւնին հաջողութիւն:

Այս տարի այդ ընկերութիւնն էլ հոգաւոր մէջ է, շնորհիւ թէ անգամներ թուութեան, թէ վարչութեան անարարութեան և օր ամենապիտանութեան է, հին վարչութեան մի քանի անապատաճանալութեան: Այդ պարունները մի դրեց մի-մի կտոր գումար դրւալան են դրեց և այժմ ոչ մի կերպ հնարաւոր չէ լինում հաշիւ ստանալ նրանցից: Այդ պարուններից դուրս մի այլ պարուն էլ բարեհաւան է երեսուն թումանի չափ մի գումար էլ ինքն իւրացնել: Մինչև առաջիկայ ընդհանուր ժողովին, եթէ այդ պարունները հաշիւ չը չընեն, կայացնեն, մենք ստիպված կը լինենք մաւուկի էլիւրով յայտնել նրանց անունները ընթերցողի դատաստանին ենթարկելով:

«Աղբարար Առաջնորդարան» № 3-ից իմանում ենք, որ վաղը երեկոյան ընդհանուր ժողով է հրաւիրված հասարակութիւնը վերադառնալու նախկին «Լուսնաբանական» ընկերութիւնը:

Հարի

A black and white photograph of a tall, narrow, tapered stone monument. The monument features a carved figure of a man in a suit on its left side and a large, stylized inscription on its right side. The inscription reads "EUGENIO MARCONI" in large, bold letters. Below this, there is smaller text, including "1874-1937" and "MARCONI". The monument is set against a dark, textured background.

ԿՐԻՆԱԹԱԴՈՒՄ

1865. Մոսկվա 1870. Ս.-Պետերբ. 1882. Մոսկվա 1896. Նիժնի-Նովգ.

և առիշդ տեղին գործուածքների նախար
ԲԱՏՉՐԱԳՈՅՆ պ ա ռ գ ե ի
 (GRAND-PRIX)
ՊԱՐԻՉԻ ՏՈՒՑԱՀԱՆՎԱՌՄ

աղծանայաւ Ռուսաստանի համար

ՄԻՄԻԱՅՆ

Թեթմանը ձեռքերի

Արդիին Ազ.Ուժ.Ուժ.Ուժ.Ուժ.

ՈՌԻՍ-ՍԱՆԵՐԻ-ԲԱԿԱՆ

ընկերութիւնը Ս. Պետերբուրգում, որ հիմնաւ է
 1860 թ.ին:

Խաղում է ոչ ախէ կրկնակողիլ դնած ժա-
 մանակ ուժք դարձել նրպանի դրօշմանիլ վրա,
 մանաւանդ ընկերութեան հիմնադրութեան թա-
 կանի վրա— „1860“, և „С. ПЕТЕР-
 БУРГ“ բառի վրա՝ կարմիր եռանկյունու
 մէջը (գործարանի դրօշմանիլը)։

Մեծ քանակութեամբ վաճառում է
 „ՆԻՓՈՊՈԼԻ ՆԷՏՇԵԼԼԷՐԻ“
 Աւստրական Տոնը

Ս. Պետերբուրգում, Մոսկվայում, Տիբուրում, Օդեսա-
 րում, Եկատերինբուրգում, Բաթումում (Դոնի վրա), Խարկովում, Իրկուտսկում, Տաշկենտում և

Թ Ի Ֆ Լ Ի Ս Ո Ւ Մ

17—80

